

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως το κατ' ἐξοχήν παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχόν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ως ἀνάγνωσμα ἀρίστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ Ἐξωτερικοῦ : Ἐξωτερικοῦ : *Ἐτησίᾳ δρα. 8,— *Ἐτησίᾳ φρ. 10,— *Ἐξάμηνος 4,50 *Ἐξάμηνος 5,50 Τριμήνιος 2,50 Τριμήνιος 3,— Ἀτ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.		ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ <hr/> ἸΑΡΥΘΗ ΤΩ. 1878 <hr/> ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ	ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20 Διὰ τῶν Πρακτόρων, Ἑσπερ. λ. 10. Ἐξοτερ. λ. 15 Φύλλα προσηγουμέναν ἑσπ. Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἑκαστὸν λεπ. 25. <hr/> ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ Ὅδου Ἐδριμίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βασιλικόν
Περίοδος Β'.—Τόμος 19ος		Ἐν Ἀθήναις, 17 Δεκεμβρίου 1911	Ἔτος 34ον.—Ἀριθ. 3

Ἡ οἰκογένεια ἐπιβάσθεσσα τοῦ μικροσκοπικοῦ τῆς ἀμαξίου... (Σελ. 21, στ. β')

ΠΕΤΡΟΣ ΡΙΟΝΣΑΙ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ANDRÉ VALDÉS]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'. (Συνέχεια)

Εἰς τὰς ἰδιαίτερας συγκυρίας ὑπεσχάθησαν πρὸς ἀλλήλα ὅτι ὁ ἀπέθανον πρότυπα δραστηριότητος, διὰ τὴν ἐξασφάλισον τὴν εὐτυχίαν καὶ τὴν γαλήνην τῆς λατρευτῆς των μητέρας ζωῆς ὅτου θὰ ἐκανήρχετο ὁ πατέρας τῶν.

Καὶ τώρα εἰς τὸ βαγόνι μένει, τὸ ὅποιον τοὺς μετέφερον εἰς ἀγνωστον μέρος, εἰς ἓνα πάλαιδον πύργον, τὸν ὅποιον ἐφοδοῦντο ὅτι θὰ εὑρισκαν εἰς ἀθλίαν κατάστασιν, εἰ ἔπρεπε νὰ κάμῃ, καθίς διὰ νὰ εἶνε εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς του.

Ἐρθασαν. Ὁ μικρὸς σταθμὸς τοῦ Κορυμπεγγίου ποτὲ δὲν εἶχεν ἰδῆ τόσοσιν μαζὶ ἀποσκευῶν... καὶ δύο γαϊδουράκια... καὶ ἡ ἀμαξία... Οἱ ὑπάλληλοι εἶχαν σαστίσῃ.

Γρήγορα-γρήγορα, ἐνῶ ὁ μαρκήσιος ἐφρόντιζε διὰ τὰ δέματα, ὁ Πέτρος καὶ ἡ Καμίλλη ἐξεύξαν τὴν Φατμέ καὶ τὸν Ἄλιν εἰς τὸ ἀμαξίον μ' ἐπιτηδεύτησθα θαυμαστήν.

Παλοπαρισιάνοι !

Ὁ χωρικός Μπεσὺ, ὁ ὅποιος κατοικοῦσεν εἰς τὴν Ρογέττην, εἰδοποιθεὶς ὑπὸ τοῦ κ. Ριονσαί, εἶχεν εἶλθῃ μὲ τὸ κάρρον του, τὸ ὅποιον ἐχώρεσεν σχεδὸν

δύο τὰ κιβώτια ἔπειτα ἡ οἰκογένεια, ἐπιβάσθεσσα τοῦ μικροσκοπικοῦ τῆς ἀμαξίου, ἐξεκίνησεν διὰ τὸ χωρίον, τοῦ ὁποίου ὁ πύργος ἀπέχεν ἡμῶν χιλιάματρων.

Ὁ Μπεσὺ δὲν εἶφαινετο διόλου ἐνθουσιασμένος μὲ τὴν ἀφίξιν τῶν κυροδοσποσῶν. Ἐπὶ δεκαπέντε ἔτη ποῦ κατοικοῦσεν ἐκεῖ, χωρὶς καμίλλη ἐνδύλασιν καὶ ἀπαίτησιν ἐκ μέρους των, εἶχεν ἡμπορέσῃ νὰ ἐξασφαλίσῃ ἐν μικρὸν εἰσόδημα καὶ ἐπιτέλους εἶχε πιστεύσῃ, ὅτι αὐ-

τὸς ἦτο ὁ ἰδιοκτήτης. Προσθάνετο δι' ἡ ἀφίξις αὐτῆ θὰ ἐπέφερε τὴν ἀπόλυσιν του καὶ δὲν ἤξευρε ποῦ θὰ ἐπὶ γυναικῶν καὶ τῶν τρεῖς υἱοῦς του. Ἐὰν ἦτο καλῆς φύσεως ἄνθρωπος, θὰ τὸ ἐλάγειν εὐκρινῶς εἰς τὸν μαρκήσιον καὶ θὰ εἶχῃ τὴν ὑποστήριξιν του· ἀλλ' ὑπουργὸς τὸν χαρακτῆρα καὶ ἀγαπᾷ τὸς σκολιούς δρόμους, ἐσκέφθη νὰ καταστήσῃ τὴν διαμονὴν τῆς Ρογέ-

τῆς ἀδύνατον εἰς αὐτοὺς τοὺς «παλοπαρισιάνους», καθὼς τοὺς ἀπεκάλει, διὰ νὰ μείνῃ, καὶ πάλιν κύριος τοῦ πεδίου.

Ὁ μαρκήσιος Ριονσαί γὰρ ἐντελῶς ἀγνωστὸς εἰς τὴν τόπον αὐτόν. Εἶχε κληρονομήσῃ τὸν πύργον τῆς Ρογέττης πρὸ δεκαπέντε ἐτῶν, καὶ ἐπειδὴ ἦτο πολὺ πλούσιος, δὲν εἶχε εἶδος διόλου σημασίαν εἰς τὸ μικρὸν αὐτὸ καῖμα. Ἦοκεῖτο νὰ πληρώσῃ τοὺς φέρους του καὶ αὐτὸ ἦτο ἔλκον. Τὸ εἶχεν ἐπισκεφθῆ τότε ποῦ ἐγενεῖν ἰδιοκτήτης του, καὶ ἔπειτα πάλιν μίαν φοράν, ὀλίγα ἔτη ἀργότερα, ἀλλὰ δὲν ἐμείνειν ἐκεῖ παρά μόλις μίαν ἐβδομάδα ἐν συνόλῳ. Ποτὲ δὲν ἐξήτησεν οὔτε λογαριασμοὺς οὔτε εἰδήσεις, καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὁ Μπεσὺ ἐγκατεστάθη εἰς τὸ ξένον κτήμα ὅπως ὁ ποντικός τοῦ μύθου μέσα εἰς τὸ τυρὶ του, λογαριάζων νὰ τελειώσῃ ἐκεῖ τὰς ἡμέρας του καὶ νὰ τὸ κληροδοτήσῃ εἰς τὰ παιδιὰ του.

Πρὸ μιᾶς ἐβδομάδος εἶχε λάβῃ ἓνα γράμμα ἐκ μέρους τοῦ μαρκησιοῦ, τὸ ὅποιον περιεῖχε τὰ ἐξῆς: «Ἐπίμασε τὸν πύργον. Ἐρχομαι τὴν προσεχῆ Πέπτην οἰκογενετικῶς. Ἐλα νὰ μάς ὄρῃς εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ Κορυμπεγγίου».

Ἡ σύζυγος καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Μπεσὺ ἦλθον εἰς προῦπόντησιν των... (Σελ. 22, στ. γ')

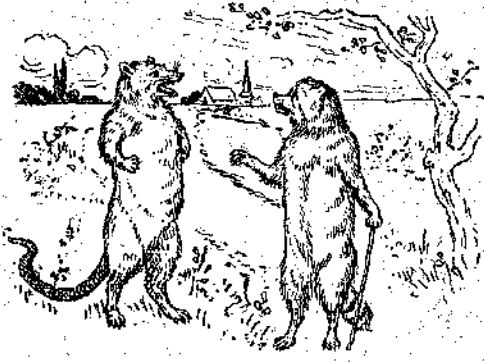

ο θεός να φυλάξει, να μη με γαργαλίσουν. Βάλε με να νικήσω όποιον θέλεις, αρκεί να μη με γαργαλίσει.

Ακόμη και σήμερα ο κύρ Διδάλφης έχει αυτό το ελάτωμα. Μόλις τον γαργαλίσουν τον νικούν και ξυλιές να του δίνουν, δεν μπορεί να μη ξεκαρδίζεται στα γέλια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Ο περίπατος του κύρ-Κουνέλη

Επί τέλους άρχισε να εύρλιάζει και τότε ο κύρ-Κουνέλης κατέληθη από τόσο μεγάλο φόβον, ώστε έστρεψε πλέον ώσάν να είχε πυρετό.

Επί τέλους ο κύρ-Κουνέλης κατόρθωσε να περάσει από το άπέναντι μέρος και έλαβε τον λόγον διά να ειπή ότι έπρεπε ν' άπαγορευθή εις όλα τα ζώα, τα γαμφύνοχα, να μεταχειρίζονται διά να εύρισκούν την τροφή των κάθε τί άλλο από τα νύχια των.

Όλοι έσυμφώνησαν, εκτός του κυρίου Σκυλάκη, του κύρ-Λύκου και του κύρ-Αλούπη.

Τόν καιρόν εκείνον, όταν δεν έσυμφωνούσαν όλοι, ή μεταβολή ανεβάλλετο ν' άποφασισθή διά την προσοχή συνέλευσις.

Αυτό έγινε και τώρα.

Ο κύρ-Κουνέλης όμως, άμειβάλλων διά την έπιτυχίαν της προτάσεώς του, ειπεν ιδιαιτέρως εις τον κύρ-Λύκον, ότι καλλίτερα θά ήτον να ράψουν, με την συγκατάθεσιν και των άλλων, το στόμα του κύρ-Σκυλάκη, διότι τα δόντια του έφαινοντο δηλητηρίασμένα.

Ο κύρ-Λύκος άπήνησεν, ότι όλοι θά έψηφίζαν σύμφωνα με την γνώμη του κύρ-Κουνέλη.

Τήν ήμέρα λοιπόν της συνέλευσεως ο κύρ-Κουνέλης έστηκόθη και ειπεν, ότι το καλλίτερον που είχον να κάμουν ήτον να ράψουν το στόμα του κυρίου Σκυλάκη.

Όλοι έσυμφώνησαν. Και ο Βασιλεύς Λέων, καθισμένος πάντοτε στο θρόνο του, έρώτησε σε πόσον ν' αναθέσει να εκτελέσει την άποφασιν.

Όλοι μαζί έστηκόθησαν τότε και ει-

Ο ΑΛΟΥΠΗΣ ΚΑΙ Ο ΚΟΥΝΕΛΗΣ

ΝΕΑ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑΚΙ ΔΙΑ ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΑ ΠΑΙΔΙΑ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'. (Συνέχεια)

— Σό, άπήνησεν ο κύρ-Άρουραίος, ποιος άλλος; Δεν καταδέχομαι να έχω φίλους, που ξαπλώνονται και κάνουν τον πεθαμένο, όταν ύπάρχη κίνδυνος.

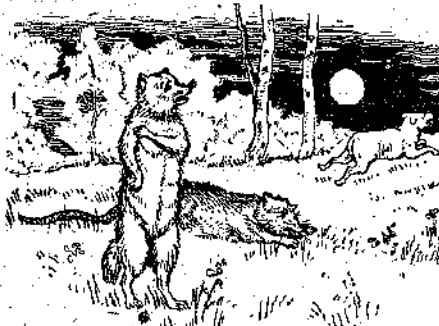
Τότε ο κύρ-Διδάλφης ειπε, τάχα πως έγελοσε;

— Τι άστείο! Και έπίστεψες, κύρ-Άρουραίέ μου, πως τόκαμα από τον φόβο μου; Αλλά, σε βεβαιώ, δεν είχα φοβηθή καθόλου. Γιατί να φοβηθώ; Το ήξερα πως θά έξέρωνες τα νύχια του κυρίου Σκυλάκη και γι' αυτό έμεινα ήσυχος, έτοιμος να σε βοηθήσω, την στιγμή της ανάγκης.

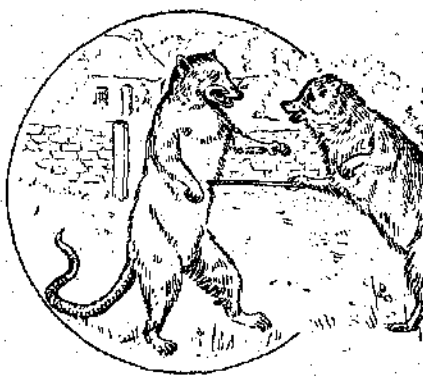
Ο κύρ-Άρουραίος έχαμογέλασε με δυσπιστίαν.

— Παραμύθια, ειπε. Μόλις έπροχώρησε κατά πάνω σου ο κύρ-Σκυλάκης έπεσε κάτω άκίνητος, νεκρός.

— Αυτό ακριβώς ήθελα να σου εξήγησω, ειπεν ο κύρ-Διδάλφης. Δεν είχα φοβηθή καθόλου και ήμουν έτοιμος να δείξω τα δόντια μου στον κύριο Σκυλάκη. Αλλά γαργαλιέμαι περισσότερο από κάθε άλλο ζώον και μόλις έννοιωσα τον κύριο Σκυλάκη να κουνάει στα πλευρά μου, έστρεψα τα γέλια, έξεκαρδίσθηκα, και δεν ήμπορούσα πλέον να στήσω τα πόδια μου. Τυχρός ως τόσο ο κύρ-Σκυλάκης, γιατί αν δεν μου συγχαίνε αυτό, θά τον έξεκοκάλιζα. Δεν φοβόμαι, κύρ-Άρουραίέ μου, αλλά

Κάποτε ο Βασιλεύς Λέων παρατήρησεν ότι εις το βασίλειόν του ήτον ανάγκη να γίνουν μερικά μεταβολάι και συνεκάλεσεν όλα τα ζώα να τας συζητήσουν. Ηλθαν λοιπόν και έμαζεύθησαν όλα την όρισθεύσαν ήμέραν και καθένα είχε και να προτείνη, ώστε ώμολούσαν όλα μαζί διαρκώς χωρίς να γίνεται δυνατόν να συσχεθούν. Καθένας είχε και το δικόν του σύστημα να προτείνη και όλοι έπέμεναν χωρίς καμμίαν υποχώρησιν.

Συνέθη λοιπόν τότε ο κύριος Σκυλάκης να εύρεθή καθισμένος δίπλα στον φίλο μας κύρ-Κουνέλη και κάθε φορά, που άνοιγε το στόμα να ειπή κάτι τα δόντια του έφαινοντο τόσο σουβλερά και κοφτερά ώστε ο κύρ Κουνέλης άρχιζεν άμέσως να τρέμη και να κρύβεται.

Ο κύριος Σκυλάκης έγελούσε γι αυτό και ο κύρ Κουνέλης πάντοτε έτρεμε και έκρύβετο. Η ιστορία αυτή δεν έτελείωνε και κάθε φορά τ' άλλα ζώα έγελούσαν και διεσκέδαζαν με τους δύο.

Ο κύριος Σκυλάκης όμως ένόμισε πως τον έκορόιδευαν και έθύμωσε τόσο, που άρχισε να γαντζίει και να έτοιμάζεται να δαγκώσει.

Κάθε φορά όμως, που ο κύρ-Κουνέλης έβλεπε τον κύριο Σκυλάκη να σηκώνεται για να μιλήσει, έξάρωνε και έκρύβετο κάτω από την καρέχλα του.

Τό άστεϊόν αυτό έκανε τους άλλους να γελούν περισσότερο και δι' αυτό ο κύριος Σκυλάκης έστενοχωρείτο κ' ένθύμωνε.

είπαν, ότι πρέπει να εκτελέσει την άποφασιν εκείνος που έδωσε και την ιδέα, γιατί έτσι θά είνε όλοι βεβαιοί πως έγινε καλά ή διαταγή.

Ο κύρ-Κουνέλης άρχισε να συλλογίζεται πως θά έγλύτωνα και έξαφνα ειπε:

— Δεν έχω βελόνα.

Η κύρ-Άρκούδα, πρόθυμη, έφάχθηκε στην προδιά της και ειπε:

— Νά, κύρ-Κουνέλη μου, μία χονδρή.

Ο κύρ Κουνέλης έξανασκήθησε και ειπε:

— Δεν έχω κλωστή.

Η κύρ-Άρκούδα πάλι έφαξε στο γιλέκο της και ειπε:

— Νά, κύρ-Κουνελη μου, κλωστή μία πύχνη.

Κάθε άλλος θά τάχανε.

Ο κύρ-Κουνέλης όμως κατόρθωσε και αυτή τη φορά να ξεφύγη.

— Κύρ-Άρκούδα μου, ειπε, φυλάξέ μου τα, σε παρακαλώ, ως πού να γυρίσω να κάμω αυτήν την έργασία, γιατί τώρα είνε ή ώρα του περιπάτου μου και δεν θέλω να τον χάσω.

Θά με ύποχρέωσης, φυλάξέ μου τα! ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ο κύρ-Αλούπης την έχει άοχημα.

Ένα βράδυ, ο κύρ-Κουνέλης και ο κύρ-Αλούπης, είχαν συναντηθή σε μία έπισκοπι.

Μόλις εύρεθησαν μαζί, ο κύρ-Κουνέλης εκύτταξεν από το παράθυρο και ειπε:

— Τώρα, φίλε μου, σάς χαίρω. Σύννεφα βλέπω και σε λίγο θά πιάσει βροχή. Σημάθηκε τότε και ο κύρ-Αλούπης και ειπε πως έπρεπε και αυτός να φύγη για να μη βραχούν τα γιορτίνα του ρούχα.

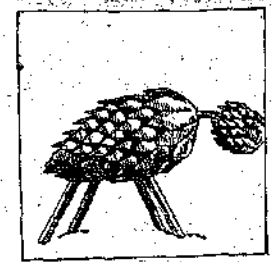
Και έφυγαν μαζί. Ένώ όμως προχωρούσαν στο μεγάλο δρόμο, κούβεντιάζοντας, ο κύρ-Αλούπης έσταμάτησε και ειπε:

— Κότταξε, κύρ-Κουνελη μου, κύτταξε. Αν δεν με γελούν τα μάτια μου, ο κυριος Σκυλάκης έπέρασεν από 'δώ. Φαίνονται καθαρά και νωπά άκόμη τα πατήματά του. (Έπειτα συνέχεια) ΚΙΜΩΝ ΑΚΚΙΑΗΣ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Τι ζώον να είνε;

σαν διά να κάμουν τους πόδας αυτού του φαινομένου. Αλλά τι ζώον να είνε;

Το περίεργον αυτό ζώον κινεσκουάσθη από μίαν κουκουράν, ή έποία εύρεθή έπως την βλέπετε εδω.

Τέσσαρα σπύρτα προσετέθησαν

Περίεργον άνθοδοχετον

Εις την Ταρτίνια της Δυτικής Άφρικής, κάποιος ήθαγενής έχρησιμολογήσεν άντι γλάστρας ένα κούφι κομμάτι κορ-

μου μπαμπού. Μ' έκπληξιν του όμως παρετήρησε μετ' όλίγας ήμέρας ότι εις την πλευράν του άνθοδοχείου του ανεβλάστανε νέον μπαμπού, χωρίς να το έμποδίζη τίποτε.

Έβδομαδιαίοι διαγωνισμοί

α') Παίγνιον

Νά συναρμολογηθούν αι συλλαβαί, εύτως ώστε ν' άποτελεσθούν τέσσαρες άρχαί: Έλληνες συγγραφείς:

Table with 4 columns and 3 rows of Greek letters: A ΣΟ ΡΙ ΝΗΣ ΠΙ, ΕΥ Ο ΦΟ ΜΗ ΡΟΣ, ΦΑ ΔΗΣ ΣΤΟ ΚΑΗΣ ΡΙ

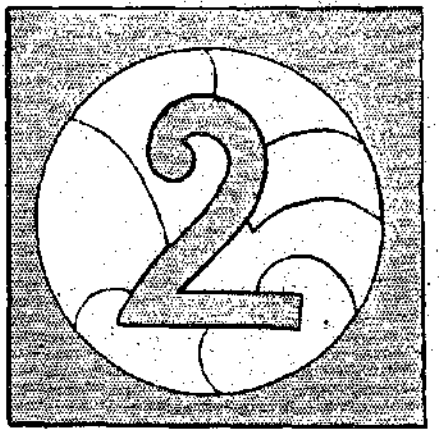
β') Απρόοπτον

Πως είνε δυνατόν να γραφή ο αριθμός 23 με 4 2;

Αύτως: Αι λύσεις—δωνδήποτε ζητημάτων του αυτού φυλλαδίου, — συνοδεύονται από ένός μόνον δεκαλέπτου γραμματισμού.

Λύσεις του 1ου φύλλου

α') Η άπκοκη και συναρμολόγησις των τεμαχίων γίνεται ως δεκνύει το σχήμα και σχηματίζεται ο αριθμός 2.

β') 3x5: 5+3-1+2-7=0

γ') Αίγαγρος, Γορίλλας, Κάμηλος, Σκίουρος, Πρόβατον.

Σελις Συνεργασίας Συνδρομητών

ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ

ΠΑΛΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ

Μικρή, μικρή, όπως ήταν δεν έκανε καμιά έντασις, και γιαυτό την είχα...

Σημεία (Κρήτης) Πατριδα Ονειρεμένη

ΤΟ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΝ

Ο κύριος Γιάννης, πικρμένος δλίγον περισότερον από το συνειδημένο, διηυθύνθη...

Εξαοδιστή, ενώ ο κύριος Γιάννης έλεγε:

Τό έβαλαν εις τό στόμα του, έπαντα με άποτομον κινημά τό έφερε προς την επιστολήν.

ΧΕΛΩΝΗ ΚΑΙ ΑΕΤΟΣ

Μια χελώνη παρακάλεϊ τον άντη νά την διδάξη πώς κι εκείνη θα μπορούσε εις τά ύψη νά πετάξη.

ΑΦΗΡΗΜΑΔΕΣ ΣΟΦΩΝ

Κάποτε ο Παστέζ ευρίσκειτο εις την έν Βουργκόν έπαυλιν του γαμβρού του, όπου τό γεύμα έπλησίαζε νά τελειώση.

κατέληξε και άφηρημένος έπηρε τό κοτήρι που έπλενε τά κεράσια και ήπε τό περιεχόμενον δια μιας!

Όταν επέστρεφεν εις την οικίαν του, ένα βροχερόν βράδυ, έθεσε προσεκτικα την όμφοίλιαν την βρογμένη εις τό κρεβάτι, αυτός δε έτοιποτητήθη εις μίαν γωνίαν του δωματίου δια νά στεγνώση!

ΥΣΤΕΡΟΓΡΑΦΟΝ

Διάφορος σχολαστικός έγραψεν την άκόλουθον επιστολήν προς τινά φίλον του.

ΑΙ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΒΑΛΣΑΚ

Ο μυθιαστοργόφος Βαλζάκ, διίσχυριζετο, ότι ήδύνατο νά προσέτη εκ της γραφής έκαστου, τον χαρακτήρα του, τας τάσεις του, την ικανότητά του, άκόμη και τό μέλλον του.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Τάκης: — Κάτι χαρόμενος, Γιώργη; Γιώργη: — Θά κάω στην Ευρώπη.

ΤΑ ΕΥΣΗΜΑ ΚΑΙ ΤΟ ΔΗΜΨΗΦΙΣΜΑ

Πυκνά έξακολουθούν νά μου έρχωνται τά ψηφοδέλτια δια τό δημοψήφισμα των ψευδώνυμων και οι καταλόγοι των εύσημων των όποιων ή προσομοίω, υπενθυμίζω και πλέον, λήγει την 31 Δεκεμβρίου.

Η ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ

Κατά τά προκηρυχθέντα, την 11 Δεκεμβρίου τό άπόγευμα, έτέθησαν εις την Κληρωτική όλοι οι αριθμοί του Μητρώου των μέχρι της στιγμής έκείνης έγγραφέντων συνδρομητών δια τό 1912, από του 1 μέχρι του 1186—έξήχθη δε ό αριθμός

δ όποιος κερδίει μίαν Μετοχήν της Έθνικης Τραπέζης, άξίας δραχμών 100.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ“

Και την έβδομάδα αυτήν έξηκολούθησαν πυκνά, από παντού, τά εύχτήρια προς τον Διευθυντή της „Διαπλάσεως“ επί τη όνομαστική του έορτή.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρά Μυστικά επιθυμούν ν' ανταλλάξουν: ο Μικροβύτας (0) με Σκληρόν Σηλιβιάν—τό Σαντό Έλληνοπουλο (0) με Κεοκυραϊκήν Άδραν.

ΤΟ ΠΡΟΝΟΜΙΟΝ ΠΑΡΑΤΕΙΝΕΤΑΙ

Αί 50 Σειράι των τόμων, τους όποιους έδίδαμεν με δροτικημον εις τους ανανεούτας την συνδρομήν των, έξητελήθησαν.

Διάκος και ή Κάμεν. Τούς ευχαριστώ, ίδιαιτέρας την Κάμεν, ή όποια κατέβαλεν έξαιρετικούς κόπους δι' αυτήν, τήρησασα δελτίον δι' ένα έκαστον, όπως κάμνω και έγω εις τό γραφείον μου: θά με βοηθήση πολύ ή στατιστική της, ένα άγκυδοστατον. αληθινα έρέμα, και την ευχαριστώ πολύ.

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Έγχερίονται: «Κατά των μυτιών», μετώφραςις του Άουράτου Τηλεγράφων, «Έρανος» της Κρητικοπούλας, «Είς λέυκιμα φίλης» του Άριοτριαντάφυλλου, «Φύλλα ήμερολογίου» της Ραχήλ, και «Βεόδο Φθινοπωρινό» της Δουλοίσης του Δάντου.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Όδάν ψευδώνυμον εγκρίνεται ή άνανεοται, αν δεν συνοδεύεται υπό του δικαιώματος τη. Γ.Τ. άγκυρομένη ή ανανεούμενα ισχύουν μέχρι της 31 Νοεμβρίου 1912.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρά Μυστικά επιθυμούν ν' ανταλλάξουν: ο Μικροβύτας (0) με Σκληρόν Σηλιβιάν—τό Σαντό Έλληνοπουλο (0) με Κεοκυραϊκήν Άδραν.

ΤΑ ΕΥΣΗΜΑ ΚΑΙ ΤΟ ΔΗΜΨΗΦΙΣΜΑ

Πυκνά έξακολουθούν νά μου έρχωνται τά ψηφοδέλτια δια τό δημοψήφισμα των ψευδώνυμων και οι καταλόγοι των εύσημων των όποιων ή προσομοίω, υπενθυμίζω και πλέον, λήγει την 31 Δεκεμβρίου.

Ζακωνδία, Γλυκό Χαρόμελο, Κρητικοπούλα, Γλυκογάρα, Τσούγγραν, Δικηγόρον της Νεολαίας, Ένδοξον Ίωλκίδα, Ομηριάδα, Έκκεντοίκων, Ήβην, Φοιτοβόλον Άστρον—ά Ίπποκλής των Βεργίων (0) με Άρσιοτριαντάφυλλο, Βασιλία των Άδαμάντων, Άτικόν Οδρανόν, Κολόμπαν, Ραχήλ, Τζακώδαν—ή Γλωσκία Έλίλις (1) με Έξοριστον Άνδίδα, Κρητικοπούλα, Άδειρον, Ίδανικόν του Καλλιτέχνου, Έλληρικόν Ίδαώδες, Δόφνης Κλαύρη.

Η Διαπλάσις άσπάζεταϊ τους φίλους της: Θεάν Έλιπδα (φωτογραφία)ν έλαβα: ήθελα νά σέ μαλώσω δια τό τέραςμα, παύ μετεγορεύθης κ' έφυγες από την γυμναστικήν, άλλ' με έρωτες, κάμε όπως θέλεις: δεν είνε άρκετή φυγαγωγία και άπαγόλιξη ή αδιάπλάσις!

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Όδάν ψευδώνυμον εγκρίνεται ή άνανεοται, αν δεν συνοδεύεται υπό του δικαιώματος τη. Γ.Τ. άγκυρομένη ή ανανεούμενα ισχύουν μέχρι της 31 Νοεμβρίου 1912.

ΤΑ ΕΥΣΗΜΑ ΚΑΙ ΤΟ ΔΗΜΨΗΦΙΣΜΑ

Πυκνά έξακολουθούν νά μου έρχωνται τά ψηφοδέλτια δια τό δημοψήφισμα των ψευδώνυμων και οι καταλόγοι των εύσημων των όποιων ή προσομοίω, υπενθυμίζω και πλέον, λήγει την 31 Δεκεμβρίου.

